

taget Hensyn til Pristallet; men Loven indeholder ikke noget om, at det ogsaa skal ske for det faste Beløbs og den fortsatte Hjælps Vedkommende, og derfor har jeg ikke ment, at jeg behøver at gøre det. Jeg mener, at jeg her er i Overensstemmelse baade med Lovens Ord og med Lovens Aand.

Det ærede Medlem Hr. Kragh sagde, at gik dette Forslag, som jeg her stiller, igennem, saa vilde man snart naa den Tid, da man kunde leve hele Aaret, ja, han antydede endogsaa hele Livet igennem paa Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er sikkert en yderst ringe Procentdel af den arbejdsløse Befolkning, der ønsker at leve paa denne Maade, saa det er der ikke stor Fare for. Men det er ogsaa en fuldkommen Overdrivelse af de virkelige Forhold. Selv om man yder de ulykkelige arbejdsløse, der nu har opbrugt al Hjælp, baade den vedtægtsmæssige og den fortsatte, og af hvilke der nu findes et Tal af flere Tusind, som vil vokse i Løbet af Vinteren, denne ekstraordinære Haandsrækning i en Krisetid, hvor vi paa anden Vinter har en ganske overordentlig omfattende Arbejdsløshed, selv om man giver dem denne ekstraordinære Haandsrækning, at de kan faa Antallet af de Dage, hvor de faar yderligere fortsat Hjælp, forøget med indtil Halvdelen af den hidtidige, som der staar i Lovforslaget, vil det dog neppe medføre den mindste Fare for, at Folk uden Grund skulde leve et Aar eller hele Livet igennem paa Understøttelse; at det skulde ske, hører til den Slags Fantasterier med Hensyn til det sociale Spørgsmaal og Arbejderklassens Forhold, som det ærede Medlem nærer, men det har ikke Spor af Rod i Virkeligheden.

Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem Hr. Kragh sagde om det ringe Antal, der har benyttet Loven af 31. Marts, da kan jeg henholde mig til mit Svar til det ærede Medlem Hr. Sven. Men det ærede Medlem Hr. Kragh føjede til, at jeg i Slutningen af sidste Rigsdagssamling ikke var behændig, siden der ikke blev naaet mere. Dertil maa jeg da sige, at under den politiske Situation, som da forelaa, var det vistnok umuligt at naa mere end den ganske ufuldstændige Lov af 31. Marts 1926, bl. a. fordi det ærede Medlem og navnlig hans Parti stillede sig, som de stillede sig. Jeg husker meget godt, at jeg flere Gange talte ret indgaaende med det ærede Medlem, og jeg fik ogsaa paa et vist Tidspunkt det Indtryk, at han var velvilligt stemt overfor en Forhandling, der kunde føre til et mere positivt Resultat; men der kom intet som

helst ud deraf, og jeg havde det levende Indtryk, at det var, fordi hans Parti overhovedet intet som helst vilde.

Det ærede Medlem sluttede med at sige: Der maa tages Hensyn til, at Kronen har været lav, og nu er den gaaet i Pari, det maa der tages Hensyn til over hele Linien. Det tages der Hensyn til ved Aldersrenten, og det tages der Hensyn til ved Arbejdsløshedsunderstøttelsen, men hvor Lovene ikke kræver det, ja, der finder jeg ingen Anledning til at være med til at forringe vor i Forvejen alt andet end rigelige og rundelige sociale Lovgivning. Det skal jeg komme nærmere ind paa under den fortsatte Behandling af Finansloven. En af Partiernes Ordførere kom nærmere ind paa den sociale Lovgivning, og jeg har en Del at sige om, hvilken Byrde den sociale Lovgivning i Øjeblikket er, og hvor uhyre Omfanget af denne Byrde overdrives i den antisociale Agitation; men det skal jeg tillade mig at sige nogle Ord om ved den Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sluttede sig fuldstændig til mit Refusionsforslag, som ogsaa er i Overensstemmelse med det Ønske, han fremsatte i C-Nævnet, saa det vil jo kunne gaa glat igennem i hvert Fald i dette Ting. Men med Hensyn til det andet Forslag, om Krischjælpen, sagde han, at der burde tages Hensyn til Pristallet, det havde jeg jo gjort i Fjor Foraar. Ja, fordi jeg under den daværende Situation mente, at det for de 1½ Maaned, der var Tale om, kunde forsvares. Arbejdsløsheden havde ikke været saa langvarig og var ikke saa omfattende, som den kan blive nu; men jeg var ikke særlig glad ved den Indrømmelse, jeg den Gang maatte gøre for at naa det Resultat, der blev naaet, og jeg har ment, at som Stillingen var nu, vilde det være urigtigt fremdeles at tage i hvert Fald et saa stort Hensyn til Pristallet; som man fra visse Sider ønskede. Naar et Beløb er nede paa Eksistensminimum — og det maa man sige, at Arbejdsløshedshjælpen er i de fleste Tilfælde og ogsaa den fortsatte Hjælp —, saa synes jeg i Virkeligheden, det er ganske urimeligt at tage Hensyn til Pristallet. Der er, som jeg har paavist, i Forvejen taget et saadant Hensyn efter de Paragraffer i Arbejdsløshedsloven, der forlanger, at det skal tages, men at tage det ud derover i den nuværende Situation har jeg ikke fundet nogen Grund til.

Hvis man kun vilde tage Hensyn til Pristallet for det forhøjede Beløbs Vedkommende, var det et Grundlag, der kunde være forhandlet paa, og jeg ved, at Arbejder-